Krimināllieta Nr.11261106313
Lietas arhīva Nr.K20-0035-15/13

S P R I E D U M S
LATVIJAS REPUBLIKAS VĀRDĀ

Liepājā 2015.gada 12.janvārī

Liepājas tiesa
tiesnese A.Eglija
piedaloties prokurorei L.Arājai
aizstāvei S.Sprūdei

atklātā tiesas sēdē izskatīja krimināllietu, kurā **/pers. A/**, personas kods /personas kods/, apsūdzēta pēc **Krimināllikuma 298.panta otrās daļas un 300.panta otrās daļas.**

Tiesas sēdē tiesa

konstatēja

/pers. A/ apsūdzēta par to, ka sniedza apzināti nepatiesu ziņojumu par sevišķi smaga nozieguma izdarīšanu, nolūkā panākt kriminālprocesa uzsākšanu pret noteiktu personu, un konkrēti:

2013.gada 13.oktobrī Valsts policijas Kurzemes reģiona pārvaldes Liepājas iecirknī /adrese/, atriebības jūtu vadīta, /pers. A/ iesniedza apzināti nepatiesu ziņojumu par to, ka 2013.gada 13.oktobrī ap plkst. 20./adrese/-2, caur atvērtu logu iekļuvis /pers. B/, un pielietojot vardarbību veicis ar viņu dzimumaktu pret viņas gribu, apzinādamās, ka tas ir nepatiess un nolūkā panākt kriminālprocesa uzsākšanu pret konkrētu personu – /pers. B/, par sevišķi smaga nozieguma – izvarošanas – izdarīšanu, par kuru Krimināllikuma 159.panta pirmajā daļā paredzēta kriminālatbildība. Kā rezultātā 2013.gada 13.oktobrī Valsts policijas Kurzemes reģiona pārvaldes Liepājas iecirknī tika uzsākts kriminālprocess Nr.11261095813 un 2013.gada 16.oktobrī /pers. B/ aizturēts Kriminālprocesa likuma 264.panta kārtībā.

Šādas /pers. A/darbības kvalificētas pēc Krimināllikuma 298.panta otrās daļas.

/pers. A/ apsūdzēta par to, ka kā cietusī apzināti sniedza nepatiesu liecību pirmstiesas kriminālprocesā par sevišķi smagu noziegumu, un konkrēti:

2013.gada 16.oktobrī /adrese/, dienesta telpās, pirmstiesas izmeklēšanas laikā, /pers. A/ būdama brīdināta par cietušo kriminālprocesā Nr.11261095813, kas uzsākts pēc krimināllikuma 159.panta pirmās daļas (izvarošana) un pret parakstu brīdināta par atbildību pēc Krimināllikuma 300.panta par apzināti nepatiesu liecību sniegšanu, sniedza apzināti nepatiesas liecības, sagrozot notikušā faktus un noklusējot patiesos notikuma apstākļus, kas tieši attiecas uz lietu, un no kurām ir atkarīga patiesības noskaidrošana nozieguma izdarīšanā un pareiza lietas izlemšana attiecībā uz /pers. B/ – personu pret kuru uzsākts kriminālprocess.

Šādas /pers. A/darbības kvalificētas pēc Krimināllikuma 300.panta otrās daļas.

Prokurore tiesas sēdē lūdza grozīt apsūdzību, norādot, ka noziedzīgs nodarījums pēc Krimināllikuma 159.panta pirmās daļas saskaņā ar krimināllikuma 7.pantu ir sevišķi smags noziegums, nevis smags noziegums, kas grozāms apsūdzībā un ierakstīts tiesas sēdes protokolā. Tiesa atzīst, ka šāds lūgums ir pamatots un atbilst lietas faktiskajiem apstākļiem, kā arī Kriminālprocesa likuma 461. un 462.panta nosacījumiem.

Tiesas izmeklēšanā apsūdzētā /pers. A/ savu vainu viņai izvirzītajā apsūdzībā pēc Krimināllikuma 298.panta otrās daļas un 300.panta otrās daļas neatzina.

Apsūdzētā/pers. A/ paskaidroja, ka bija pārtraukusi attiecības ar /pers. B/, kas bija viņu sadusmojis, un dzīvoja kopā ar /pers. C/. 2013. gada 13.oktobra vakarā ap plkst.20.00 /pers. C/ devies uz nakts maiņu, bet pati gatavojusies iet vannā. Pēc brīža, kad kāpusi ārā no vannas, izdzirdējusi virtuvē troksni un vannas istabā ienācis /pers. B/, kurš bijis alkohola reibumā. /pers. B/ uzstājis, ka paliks pa nakti un pārmetis, kāpēc par remonta taisīšanu neko nedod pretim. Ejot garām /pers. B/, viņu nedaudz pagrūdusi, uz ko viņš piespiedis viņu pie sienas. Izrāvusies un skrējusi uz istabu, aiz sevis aiztaisot durvis. /pers. B/ ar kāju izspēris istabas durvju stiklu. /pers. B/ no aizmugures saķēris aiz kakla, sekojis sitiens pa vaigu, no kā atsitusi galvu pret sienu. Izrāvusies un skrējusi uz dzīvokļa ārdurvju pusi, bet /pers. B/ atkal sagrābis viņu un vilcis uz istabu. Tā kā suņi /pers. B/ pazinuši un nav mācīti aizstāvēt, tad nav koduši /pers. B/. Saukusi pēc palīdzības. /pers. B/ nogrūdis viņu uz grīdas pie dīvāna un izvarojis. Nevar pateikt cik ilgi noticis dzimumakts. Izvarošanas laikā /pers. B/ pa pusei bija novilcis savas treniņbikses. Pēc tam, /pers. B/ atvēris balkona durvis un izlecis pa balkonu. Tūlīt zvanījusi /pers. C/. Izgājusi uz balkona paskatīties, vai /pers. B/ vēl ir tuvumā, un ieraudzījusi zem balkona viņa sarkano džemperi. Pārbraucis /pers. C/ un pēc tam ieradusies policija. Vēlāk zvanījusi /pers. B/ māte un draudējusi, ka tā to neatstās. Arī pats /pers. B/ un /pers. B/ draugs draudējis, lai atsauc savu iesniegumu no policijas, tāpēc arī vēlāk mainījusi savas liecības.

Pārbaudot un izvērtējot pašas apsūdzētās un liecinieku liecības, rakstveida pierādījumus tiesas izmeklēšanā, tiesa uzskata, ka apsūdzētās /pers. A/ vaina visā viņai izvirzītajā apsūdzībā pēc Krimināllikuma 298.panta otrās daļas un 300.panta otrās daļas nav pierādīta un viņa atzīstama par nevainīgu un attaisnojama.

2013.gada 13.oktobrī Valsts policijas Kurzemes reģiona pārvaldes Liepājas iecirknī /adrese/, saņemts /pers. A/ iesniegums, kurā viņa, būdama brīdināta par krimināltatbildību pēc Krimināllikuma 298.panta, norādījusi, ka /adrese/, dzīvo kopā ar /pers. C/. Ap plkst.19.50 /pers. C/ aizgājis uz darbu un pati gājusi vannā. Dzirdējusi, ka pie durvīm klauvē, bet nav gājusi atvērt. Būdama vannā, dzirdējusi, ka istabā sāk riet suņi un atraujot vannas istabas durvis pie viņas ienācis /pers. B/. Izkāpusi no vannas, uzvilkusi halātu un teikusi, /pers. B/, lai iet prom. /pers. B/, būdams stiprā alkohola reibumā, saķēris viņu aiz kakla. Izrāvusies, skrējusi uz istabu un centusies /pers. B/ tur nelaist, uz ko /pers. B/ ar kāju izsitis durvju stiklu. Centusies izkļūt no dzīvokļa, bet /pers. B/ no aizmugures satvēris un vilcis uz istabu. Tā kā suņi ir miermīlīgi, viņi nav uzbrukuši /pers. B/. Istabā /pers. B/ nogāzis pie zemes, pavilcis nost savas treniņbikses un izvarojis viņu. Centusies izrauties, kliegusi pēc palīdzības, bet /pers. B/ vienu vai divas reizes, ar roku, iesitis viņai pa seju. Dzimumakts ildzis dažas minūtes un nevar pateikt, vai /pers. B/ dzimumakta laikā ejakulējis. Pēc tam /pers. B/ piecēlies, pavilcis uz augšu savas treniņbikses un gribējis aiziet no dzīvokļa, bet nav varējis atvērt dzīvokļa ārdurvis, tāpēc atvēris balkona durvis un izlēcis pa balkonu. Kad /pers. B/ ienācis vannas istabā, novilcis melnas krāsas jaku un sarkanu džemperi, kurus pēc izvarošanas paņēmis un izlecis pa balkonu. Dzīvoklī palikusi viņa cepure ar nagu. Uzskata, ka dzīvoklī iekļuvis pa virtuves logu, kamēr viņa bija vannā. Pēc /pers. B/ aiziešanas tūliņ plkst.20.28 zvanījusi savam draugam /pers. C/. /pers. A/ lūgusi uzsākt kriminālprocesu un saukt /pers. B/ pie atbildības (lietas 5.lapa).

2013.gada 13.oktobrī, pamatojoties uz minēto /pers. A/ iesniegumu, par to, ka /pers. B/ pret viņas gribu stājās dzimumsakaros, pieņemts lēmums par kriminālprocesa Nr.11261095813 uzsākšanu pēc Krimināllikuma 16.nodaļas piederības pie noziedzīgo nodarījumu grupas objekta par nodarījumu pret tikumību un dzimumneaizskaramību (lietas 4.lapa).

2013.gada 15.oktobrī /pers. A/ rakstveida iesniegumā lūgusi atzīt viņu par cietušo uzsāktajā kriminālprocesā, jo ar noziedzīgu nodarījumu nodarīts kaitējums (lietas 6.lapa). Un ar procesa virzītājas VP Kurzemes reģiona pārvaldes Liepājas iecirkņa Kriminālpolicijas nodaļas inspektores E.Sproģes

lēmumu /pers. A/ atzīta krimināprocesā Nr.11261095813 par cietušo (lietas 7.lapa).

2013.gada 16.oktobrī, būdama brīdināta par krimināatbildību pēc Krimināllikuma 300.panta par apzināti nepatiesu liecību sniegšanu, /pers. A/ liecinājusi pilnīgi analogi iesniegumā norādītajam. Papildus norādījusi, ka /pers. B/ viņai iesitis ar kreiso roku pa sejas labo pusi. Bijušas paniskas bailes no /pers. B/ un turpinājusi kliegt pēc palīdzības. Dzimumakts ildzis tikai 5 minūtes un tad /pers. B/ aizgājis. Izlecot pa balkonu /pers. B/ bija izkritis svīteris. Pēc notikušā bijusi satriekta un raudājusi. Zvanījusi /pers. C/ un teikusi, ka /pers. B/ viņu izvarojis. /pers. C/ braucis mājās, un pa ceļam izsaucis policiju. Nākamā dienā devusies pie ģimenes ārstes, jo ļoti sāpējusi galva, noteikts gultas režīms un izrakstītas nomierinošas zāles. Tās dienas vakarā pazvanījis /pers. B/ un par to, ka izsaukta policija, teicis, ka nepiedos un nositīs viņu un /pers. C/. Pieteikusi materiālā kaitējuma kompensācijas pieteikumu Ls 15 apmērā, par izsisto durvju stiklu, un vēlas lai /pers. B/ apcietinātu un sauktu pie krimināatbildības par izdarīto (lietas 8.-9.lapa).

/pers. A/ iesniegumā norādīto un, kā cietušās un apsūdzētās, liecināto apstiprina /pers. C/ tiesas izmeklēšanā sniegtās liecības, kurš liecināja, ka tajā vakarā pazvanījusi /pers. A/. Viņa raudājusi un grūti bijis saprast, ko saka. Teikusi, ka /pers. B/ viņu dzīvoklī /adrese A/ izvarojis. Izsaucis policiju, jo domājis, ka /pers. B/ vēl ir dzīvoklī, un pats ar velosipēdu braucis pie /pers. A/. /pers. B/ dzīvoklī nav bijis, bet bijis izsists istabas durvju stikls. Kamēr gaidījuši atbraucam policijas darbiniekus, mierinājis /pers. A/, kura bija ģērbusies halātā un raudājusi. /pers. A/ uz vaiga bijis zilums.

/pers. C/ 2013.gada 17.oktobrī būdams nopratināts kā liecinieks krimināprocesā Nr.11261095813 liecinājis analogi un detalizētāk par notikuma apstākļiem. Norādījis, ka 2013.gada 13.oktobrī ap plkst.19.50 ar velosipēdu braucis uz darbu un /pers. A/ gatavojusies iet vannā. Kad bijis ieradies darbā, zvanījusi /pers. A/ un viņa raudājusi, nav varējis saprast, ko stāsta, bijusi uztraukusies, teikusi, ka /pers. B/ bijis pie viņas. Braucot mājās pa ceļam izsaucis policiju. Dzīvoklī uz grīdas bijusi cepure un pie balkona uz zemes /pers. B/ pazaudētais svīteris. Pēc notikušā /pers. B/ zvanījis un draudējis abus norakt (lietas 20.-21.lapa).

Savukārt /pers. A/ un /pers. C/ liecināto apstiprina liecinieces VP Kurzemes reģiona pārvaldes Liepājas iecirkņa Krimināpolicijas nodaļas inspektores Elīnas Kārklas tiesas izmeklēšanā liecinātais, ka saņemts izsaukums Valsts policijā 2013.gada 13.oktobrī ap plkst.20.00 par to, ka izvarota meitene. Ierodoties, notikuma vietā bijusi /pers. A/ un /pers. C/, un divi suņi. /pers. A/ bija ģērbusies halātā, halāts ticis izņemts. /pers. A/ parādījusi izvarošanas vietu – istabas vidū uz grīdas. Dzīvoklī bijis izsists durvju stikls, bet /pers. C/ jau bija savācis stiklus. /pers. A/ stāstījusi, ka viss noticis īsā laikā, kādās 15 minūtēs.

/pers. D/ liecināja, ka licies aizdomīgi tas, ka viss noticis tik īsā laika periodā un /pers. A/ bijuši sausi mati, kaut teikusi, ka bijusi dušā. Vizuāli nekas neesot liecinājis, ka /pers. A/ būtu guvusi kāda veida traumu. Tiesa uzskata, ka šādas šaubas par notikuma apstākļiem lieciniecei radušās pēc /pers. A/ vizuālā izskata, un ir viņas subjektīvais viedoklis ierodoties notikuma vietā, pirms pārējo pierādījumu iegūšanas.

/pers. A/ liecināto apstiprina arī izraksts no ambulatorā pacienta medicīniskās kartes, kur norādīts, ka paciente pie ārsta atnākusi ar sūdzībām par galvas sāpēm, reiboņiem, jo 13.10.2013. guvusi sitienu pa galvu (lietas 55.lapa) Arī no eksperta atzinuma Nr.548 krimināprocesā Nr.11261095813 redzams, ka tiesu medicīnas eksperts A.Sūnākslis secinājis, ka /pers. A/ konstatēts zemādas asins izplūdums labā vaigkaula rajonā, kas varēja rasties pie lēmumā minētiem apstākļiem, cieta – trula priekšmeta iedarbības rezultātā vai atsitoties pret tādiem (lietas 10.-11.lapa). Tiesa secina, ka eksperta atzinums ir nepilnīgs, jo uz tā nav ginekologa – dzemdību speciālista paraksts, kaut secinājumi uz attiecīgiem jautājumiem sniegti.

/pers. A/ liecināto, ka kliegusi pēc palīdzības, apstiprina /pers. G/liecības tiesas izmeklēšanā. /pers. G/2013.gada 18.oktobrī būdams nopratināts kā liecinieks krimināprocesā Nr.11261095813 liecinājis, ka dzīvo /adrese B/, un 2013.gada 13.oktobra vakarā ejot garām dzīvoklim Nr.2 dzirdējis, ka dzīvoklī kliedz sieviete. Dzirdējis arī vēl kādu troksni. Domājis, ka notiek ģimenes skandāls, tāpēc tam uzmanību nav pievērsis (lietas 22.-23.lapa).

Šādas liecības liecinieks /pers. G/sniedza arī tiesas izmeklēšanā, ka pa koridoru ejot garām /pers. A/ dzīvoklim dzirdējis trokšņus Daudzreiz dzirdējis arī suņus rejam, jo /pers. A/ bijuši divi suņi.

To, ka /pers. B/ izlēcis pa /pers. A/ dzīvokļa balkonu apstiprina savās liecībās liecinieks /pers. F/. /pers. F/ tiesas izmeklēšanā liecināja, ka sēdējis pie /pers. A/ mājās, kad no /pers. A/ dzīvokļa izdzirdējis kliedzam sievieti un vīrieti. Kliedzieni ik pa laikam pieklusuši. Pēc brīža pa balkonu izlēcis /pers. B/, kurš bijis ļoti dusmīgs. Nākamajā dienā saticis /pers. A/, un viņa stāstījusi, ka /pers. B/ bijis neadekvātā stāvoklī, izsitis istabas durvju stiklu, pēc tam viņu žņaudzis un mēģinājis izvarot. Vēlāk /pers. B/ viņai sūtījis draudu īsziņas.

/pers. A/ liecināto apstiprina arī liecinieces /pers. H/ tiesas izmeklēšanā liecinātais, ka 2013.gada 14.okotbrī /pers. A/ stāstījusi to, ka /pers. B/ viņu iepriekšējā vakarā, kad gājusi vannā, izvarojis. /pers. A/ uz vaiga ievērojusi zilumu, /pers. B/ esot iesitis. /pers. B/ draudējis gan viņai, gan /pers. A/.

No /pers. B/ 2013.gada 16.oktobra aizturēšanas protokola redzams, ka aizturētais piekrīt aizturēšanas pamatotībai, sakarā ar to, ka uz viņu kā nozieguma izdarītāju norādījusi cietusī, no aizstāvja atteicies (lietas 12.lapa).

Ar procesa virzītāja 2013.gada 17.oktobra lēmumu /pers. B/ atzīts par aizdomās turēto, norādījis, ka savu vainu pret izteiktajām aizdomām, ka pielietojis vardarbību pret /pers. A/ pret viņas gribu stājies ar viņu dzimumsakaros, neatzīst (lietas 16.lapa).

Aizdomās turētais /pers. B/ 2013.gada 17.oktobrī liecinājis, ka dzimumsakari ar /pers. A/ nekad nav bijuši pret viņas gribu. 2013.gada 13.oktobrī lietojis alkoholiskos dzērienus un vakarā ap plkst.20.00 pieklauvējis pie /pers. A/ dzīvokļa /adrese C/, durvīm un viņa ielaidusi dzīvoklī. /pers. A/ bijusi ģērbusies treniņbiksēs un t-kreklā. /pers. A/ nepatīk vīrieši alkohola reibumā, tāpēc teikusi, lai iet projām. Kad gribējis iet istabā, /pers. A/ aizcirtusi istabas durvis, no kā izbiris stikls. /pers. A/ izskrējusi uz balkona un sākusi kliegt, tāpēc aizgājis (lietas 17.-19.lapa).

Tiesas izmeklēšanā /pers. B/ liecināja, ka /pers. A/ pazīst kopš 2008.gada. 2013.gada oktobrī bieži nācis pie /pers. A/. 2013. gada 13.oktobra vakarā atnācis iereibis, kas /pers. A/ nepatika. Viņa sākusi histēriski kliegt. /pers. A/ izskrējusi uz balkonu un sākusi saukt palīgā. Mēģinājis viņu nomierināt, bet viņa turpinājusi kliegt. Tad savācis savas mantas un aizgājis prom. Bijis dusmīgs, jo /pers. A/ nav varējusi izlemt ar, kuru vīrieti vēlas būt kopā. Domā, ka /pers. A/ uzrakstījusi iesniegumu policijai par izvarošanu, jo bijusi dusmīga, ka atnācis iereibis. 13.oktobra vakarā dzīvoklī ienācis pa ārdurvīm, jo /pers. A/ viņu ielaidusi, un arī aizgājis pa durvīm. /pers. A/ esot bijis zilums, jo /pers. C/ iesitis. Neatceras kā /pers. A/ tajā vakarā bija ģērbusies. Viņš nekad /pers. A/ nav sitis.

Ar izmeklēšanas tiesneša 2013.gada 18.oktobra lēmumu, piedaloties aizstāvim, /pers. B/ piemērots procesuālais piespiedu līdzeklis – apcietinājums (lietas 13.-14.lapa).

No pašas apsūdzētās /pers. A/, liecinieku /pers. C/, /pers. F/ un /pers. H/ tiesas sēdē liecinātā izriet, ka pēc iesnieguma uzrakstīšanas un liecību sniegšanas par izvarošanu gan /pers. B/, gan viņa māte un draugs izteikuši draudus /pers. A/, lai atsauc sniegtās ziņas par nodarījumu, ko arī /pers. A/ izdara 2013.gada 23.oktobrī.

2013.gada 23.oktobrī /pers. A/ kā cietusī sniegusi liecības, kur norāda, ka 2013.gada 13.oktobra iesniegumā policijai norādījusi daļēji patiesu informāciju, jo nekāda izvarošana no /pers. B/ puses nav notikusi. Nepatiesas ziņas sniegusi, lai viņam ieriebtu (lietas 24.lapa). Pēc kā /pers. B/ tiek atcelts drošības līdzeklis – apcietinājums (lietas 15.lapa).

VP Kurzemes reģiona pārvaldes Liepājas iecirkņa Kriminālpolicijas nodaļas inspektore E.Sproģe tiesas izmeklēšanā liecināja, ka sākumā /pers. A/ uzstājusi, lai tiktu uzsākts kriminālprocess un /pers. B/ tiktu saukts pie atbildības. Sniegusi detalizētu liecību par notikuma apstākļiem. Bet pēc desmit dienām, /pers. A/ policijā meklējusi tieši viņu un vēlējusies atsaukt sākotnējo iesniegumu, jo izvarošana neesot notikusi.

2013.gada 28.oktobra VP Kurzemes reģiona pārvaldes Liepājas iecirkņa Kriminālpolicijas nodaļas inspektores E.Sproģes ziņojumā norādīts, ka 2013.gada 28.oktobrī kriminālprocess Nr.11261095813 izbeigts saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 377.panta pirmo daļu – nav noticis noziedzīgs nodarījums (lietas 3.lapa).

Augstāk minētais lēmums par kriminālprocesa izbeigšanu kā rakstveida pierādījums lietas materiāliem nav pievienots. Līdz ar to, tiesai nav iespējams vērtēt cik pamatoti kriminālprocess Nr.11261095813 izbeigts un vai tajā nepārprotami atzīts un norādīts, ka /pers. A/ sniegusi nepatiesu ziņojumu un liecību par smaga nozieguma izdarīšanu. Šāda atziņa, par minētā lēmuma nepieciešamību, pausta AT Senāta 2010.gada 25.maija lēmumā lietā Nr.SKK-259/2010.

2013.gada 8.novembrī ar VP Kurzemes reģiona pārvaldes Liepājas iecirkņa Kriminālpolicijas nodaļas inspektores E.Sproģes lēmumu uzsākts kriminālprocess Nr.11261106313 par apzināti nepatiesa ziņojuma sniegšanu 13.10.2013. VP KRP Liepājas iecirknī, kā arī par apzināti nepatiesas liecības sniegšanu pirmstiesas izmeklēšanas laikā 16.10.2013.. Ziņas norāda uz reālu iespēju, ka noticis noziedzīgs nodarījums pēc Krimināllikuma 298.panta otrās daļas un 300.panta otrās daļas (lietas 2.lapa).

Uzskatot, ka /pers. A/ vaina ir pierādīta ar savas vainas atzīšanu un izbeigtā kriminālprocesa materiāliem, procesa virzītāja E.Sproģe 2013.gada 12.novembrī nolēmusi krimināllietu nosūtīt kriminālvajāšanas uzsākšanai (lietas 1.lapa).

Saskaņā ar Krimināllikuma 1.panta pirmo daļu, kurā ietverts krimināltbildības pamats, pie krimināltbildības saucama un sodāma tikai tāda persona, kura ir vainīga noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, tas ir, kura ar nodomu (tīši) vai aiz neuzmanības izdarījusi Krimināllikumā paredzētu nodarījumu, kam ir visas noziedzīga nodarījuma sastāva pazīmes. Savukārt atbilstoši Krimināllikuma 6.panta pirmajai daļai, par noziedzīgu nodarījumu atzīstams ar nodomu (tīši) vai aiz neuzmanības izdarīts nodarījums (darbība vai bezdarbība), kurš paredzēts Krimināllikumā un par kura izdarīšanu draud krimināsods.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 124.panta otro daļu kriminālprocesā ir pierādāma noziedzīga nodarījuma sastāva esamība vai neesamība, kā arī citi Krimināllikumā un Kriminālprocesa likumā paredzētie apstākļi, kuriem ir nozīme konkrēto krimināltiesisko attiecību taisnīgā noregulējumā.

Tiesa, pārbaudījusi un izanalizējusi iepriekš minētos pierādījumus, secina, ka kriminālprocesā nav pārliecinošu, pietiekamu pierādījumu, ka pret /pers. A/ nebūtu izdarīts Krimināllikuma 159.panta pirmajā daļā paredzētais smagais noziegums. Uz to norāda gan pašas /pers. A/ liecinātais par izvarošanas apstākļiem, gan liecinieku /pers. C/, /pers. F/, /pers. G/ un /pers. H/ liecības, kas viena otru papildina. Arī policijas darbinieku /pers. D/ un E.Sproģes liecībās nav pretrunas ar iepriekš minēto liecinieku liecināto. Savukārt /pers. B/ liecinātais būtiski atšķiras no pārējās liecībās sniegtām ziņām par faktiem, gan par to kā iekļuva un aizgāja no /pers. A/ dzīvokļa, gan par to, ka /pers. A/ it kā gājusi uz balkona saukt pēc palīdzības, kas neapstiprinās citu liecībās. /pers. B/ noliedz, ka būtu sitis /pers. A/ un veicis dzimumaktu pret viņas gribu. Tiesa uzskata, ka šādas /pers. B/ liecības sniegtas ar vēlmi izvairīties no iespējamās atbildības.

Līdz ar to, nav pamata uzskatīt, ka /pers. A/ 2013.gada 13.oktobrī sniegusi apzināti nepatiesu ziņojumu par izvarošanas izdarīšanu, nolūkā panākt kriminālprocesa uzsākšanu pret /pers. B/, un 2013.gada 16.oktobrī kā cietusī, būdama brīdināta par atbildību par apzināti nepatiesas liecības došanu, sniegusi apzināti nepatiesu liecību par /pers. B/ pret viņu vērstajām darbībām.

Tiesa konstatē, ka pārbaudītie pierādījumi neizslēdz /pers. A/ izvarošanas izdarīšanu 2013.gada 13.oktobrī. Tādējādi, apsūdzētās /pers. A/ darbībās tiesa nekonstatē noziedzīgo nodarījumu, pēc Krimināllikuma 298.panta otrās daļas un 300.panta otrās daļas, sastāva objektīvo un subjektīvo pusi.

Kriminālprocesa likuma 19.panta trešā daļa nosaka, ka visas saprātīgās šaubas par vainu, kuras nav iespējams novērst, jāvērtē par labu personai, kurai ir tiesības uz aizstāvību. Minētās šaubas nav iespējams novērst, un tās vērtējamas par labu apsūdzētajai personai. Tāpēc apsūdzētā /pers. A/ atzīstama par nevainīgu un attaisnojama pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 519.panta 1.punktu, jo apsūdzētās nodarījumos nav noziedzīgu nodarījumu sastāvs.

Pirmstiesas procesā /pers. A/ 2013.gada 11.novembrī piemērots drošības līdzeklis – dzīves vietas maiņas paziņošana (lietas 25.-26.lapa), kas atceļams.

Lietiskie pierādījumi nav.

Kaitējuma kompensācijas pieteikums nav iesniegts.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 368.panta trešo daļu /pers. A/ atbrīvojama no procesuālo izdevumu samaksas par aizstāves sniegto juridisko palīdzību 258,27 *euro* apmērā (lietas 56., 66., 89.-90.lapa), un tie sedzami no valsts līdzekļiem.

Tiesa saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 511., 512., 514.pantu, 519.panta 1.punktu, 526., 529.pantu

n o s p r i e d a

/pers. A/ atzīt par nevainīgu pret viņu celtajā apsūdzībā pēc Krimināllikuma 298.panta otrās daļas un attaisnot.

/pers. A/ atzīt par nevainīgu pret viņu celtajā apsūdzībā pēc Krimināllikuma 300.panta otrās daļas un attaisnot.

/pers. A/ piemēroto drošības līdzekli – dzīvesvietas maiņas paziņošana atcelt.

/pers. A/ atbrīvot no advokāta darba samaksas.

Spriedumu var pārsūdzēt un protestēt 10 dienu laikā apelācijas kārtībā Kurzemes apgabaltiesā, sūdzību vai protestu iesniedzot Liepājas tiesā.

Pilna sprieduma pieejamības diena 2015.gada 26.janvāris.

Tiesnese A.Eglija